

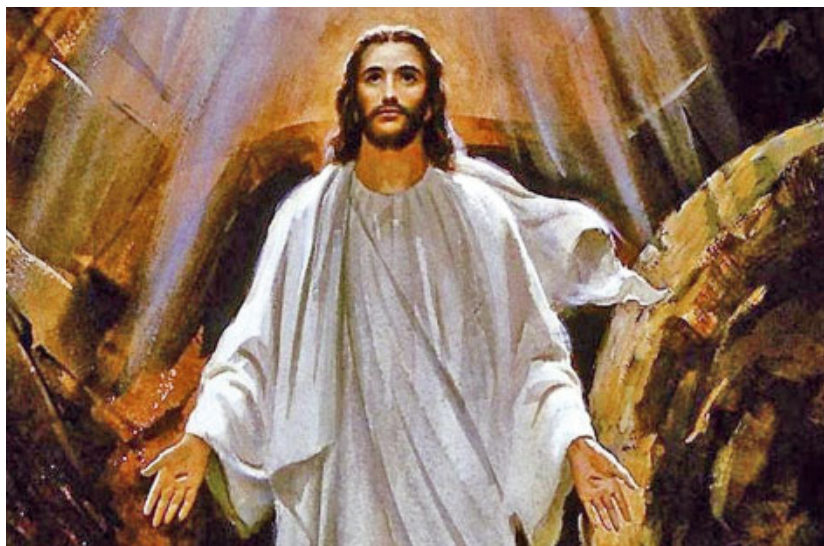

PROP DE VOSALTRES

En l'Any de la Misericòrdia, bona Pasqua

És la festa central de l'any per a l'Església, que exhibeix la imensa alegria per la Resurrecció de Jesucrist i la profunda esperança pel compliment de les promeses de la nostra Redempció. Avui, tot crida a la felicitat compartida i a la nova vida que ens regala el Senyor. Des de sempre ho hem manifestat amb una infinitat de celebracions i costums populars, que han omplert de colors el nostre món. Però els cristians volem aprofundir en l'alegria de la vida renovada que ens descobreix Jesús amb la seva Resurrecció, accentuant la dimensió personal. És el Fill de Déu, fet home com nosaltres, qui dialoga, acompanya i salva els altres. De persona a persona. No és un fenomen de la natura, com la primavera o l'eclosió del positiu expressat en substantius abstractes. És Crist que, en ressuscitar, venç la mort i ens marca el camí d'una nova vida per a tothom. És un regal i una tasca.

Una nova vida basada en la **veritat**. Sense mentides ni ocultacions; sense enganys, i amb la transparència del missatge que Ell va oferir en la seva predicació.

Una nova vida basada en la **bondat**. Crist va vèncer la maldat i va possibilitar que en el cor de l'ésser humà resideixin els sentiments més bondadosos cap als semblants.

Una nova vida basada en la **belleza**. L'obra creada, la fe viscuda i compartida, la fraternitat expressada en mil circumstàncies diferents, que arriben fins a fer gastar i lliurar la pròpia vida pels altres, ofereixen els caràcters més bells de les relacions del Senyor amb la humanitat.

Una vida nova basada, especialment aquest any, en la **misericòrdia**. Substantial reflex de l'amor de Déu a l'ésser humà, des d'on es construeix l'amor d'uns envers els altres.

Una vida basada en la **generositat**. Crist ho lliura tot. No demana res a canvi. És l'exponent màxim de la grauitat.

Exigim que els nostres actes estiguin plens de generositat, sobretot amb aquells que més els necessiten i no poden tornar el favor.

Una nova vida basada en el **servei**. No tinguem por de ser els servidors dels nostres germans. Treballem per la dignitat de tot ésser humà, amb la condició de qui camina per la terra com un samarità preocupat per les mancances dels altres.

Una nova vida basada en la **justícia** i en la **pau**. No ens convertim en còmplices de les situacions agressives, explotadores i injustes del nostre món. Rebusquem els nostres comportaments indignes en la nostra pròpia realitat, per eliminar-los. Quantes actituds interessades i egoistes estan encara en el cor!

Una nova vida basada en l'**esperança**. Tot el que ha dit i fet el Senyor és possible. Hem de fugir del desànim i de la negativitat. Si acceptem la resurrecció del Senyor tenim totes les possibilitats de crear una terra nova, on tots els homes es reconeguin com a germans, perquè són fills d'un mateix Pare.

Així la nostra vida estarà plena d'alegria i serà capaç de contagiar l'alegria a la resta de la societat.

BONA PASQUA DE RESURRECCIÓ.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Un nou repte, un nou servei

Sóc en Miquel Àngel Martín i m'adreço a tots vosaltres per presentar-me com a tècnic de comunicació de la delegació de Mit-

jans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida. Per a mi és un plaer i un orgull poder fer aquest servei a l'Església. Vull agrair al bisbe Salva-

dor la confiança dipositada en la meva persona. Els camins del Senyor m'han portat a fer aquest servei en un moment en què la comunicació ha esdevingut una eina més d'evangelització. L'Església ha de comunicar la Bona Nova, és la nostra obligació com a cristians, i Nostre Senyor ens dóna múltiples eines per fer arribar l'Evangelí a tothom.

No és el moment de fer-me publicitat però sí voldria explicar una mica qui sóc. Tinc 38 anys, sóc periodista i he treballat durant 16 anys a mitjans de comunicació de Lleida (*La Mañana* i *Segre*). Estic casat i tinc dos fills. Formo part del Moviment de Professionals Catòlics de Lleida i de jove vaig

ser membre del MUEC (Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians).

No voldria deixar passar l'oportunitat d'agrar a totes les persones que col·laboren en la delegació de MCS i animar-les a què ho continuïn fent. I també vull recordar i agrair tota la feina feta pel Jordi Pérez com a delegat de Comunicació Social del Bisbat. Ha deixat el llistó alt.

P.D. Molts de vosaltres em pregunteu per la meua salut. Estic bé. El meu cor funciona molt bé i tinc més ganes que mai de viure.

Estic a la vostra disposició per a qualsevol tema i em trobareu al telèfon de la Delegació de Lleida (tel. 628 991 983).

Benedicció abacial de fra Octavi Vilà

Amb una gran solemnitat, el dissabte 27 de febrer, el Monestir de Santa Maria de Poblet va acollir la benedicció abacial de fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet, conferida per fra Mauro-Giuseppe Lepori, abat general de l'Orde de Cistercenc.

Com a moments significatius de la celebració, propis del ritu de benedicció d'un abat, es van cantar les lletanies dels sants amb fra Octavi postrat al terra, i el lliurament del llibre de la Regla de Sant Benet, l'anell, la mitra i el bàcul pastoral. Seguidament, va tenir lloc un dels moments més emotius de la celebració quan l'abat, acabat de beure, va rebre l'òscul (petó) de pau per part de l'a-

bat general de l'Orde, dels altres prelats, dels monjos de la seva comunitat i de les mares abadeses allí congregades.

El nou abat de Poblet, abans de cloure la celebració, va pronunciar unes paraules d'agraï-

ment tot recordant les exigències d'aquest nou servei. «El servei fet amb amor i la caritat mostrada en el servei. La vida del monjo esdevé gràcies a la pregària, el treball, la Paraula de Déu i l'eucaristia. Només així pot ser comprensiu, lleial i coherent», va dir. «Un abat ha de servir més que manar i ser estimat més que temut», va recordar.

El pare abat també va esmentar el referent de Poblet a Catalunya, i el seu servei al país. En la seva allocució també va adreçar unes paraules d'agraïment i estimació als seus pares, al P. Maur Esteve, per la seva proximitat, i al darrer pare abat, Josep Alegre, pel seu mestratge.

Què és l'Islam?

El jesuïta Jaume Flaquer, especialista en estudis islàmics, va impartir, el passat 25 de febrer, una conferència amb el títol «Què és l'Islam?». L'acte va ser organitzat per la Comissió Diocesana d'Acollida a Refugiats (CoDIAR), conjuntament amb la Coordinadora d'ONG i altres Moviments Solidaris de Lleida.

Flaquer va començar la xerrada destacant que l'Islam és tan complex com el Cristianisme. «Hi ha diversos corrents, des dels més radicals fins als més progressistes», va destacar. Després d'explicar els cinc pilars comuns de l'Islam: la professió de fe, la pregària ritual, l'almoïna, la peregrinació a la Meca i el Ramadà, Flaquer va recordar que, segons els musulmans, Déu va donar la Llei Islàmica (l'Alcorà) mitjançant el profeta Mahoma, tot i que també consideren profetes altres figures com Noè, Abraham, Moisès i Jesucrist. El jesuïta va afegir que els musulmans han de pregar cinc vegades al dia, «per la qual cosa tenen sempre Déu present

en la seva vida». Un altre dels pilars de l'Islam —va dir— és l'almoïna. Els fidels han de pagar cada any una quantitat a la seva comunitat, i una altra, quan acaba el Ramadà; entre altres pràctiques, està prohibida la usura.

Després de la conferència, davant d'un centenar de persones, va venir el torn de preguntes al voltant del diàleg entre Islam i Cristianisme.

Per acabar la sessió Flaquer va mostrar un impactant vídeo dels efectes de la guerra a la ciutat siriana d'Homs.

Conferència del Sant Crist de Llimona

La Parròquia de Sant Llorenç de Lleida va acollir, el passat 27 de febrer, una conferència sobre el magnífic Crist de l'escultor Josep Llimona, de l'any 1920, que es venera en aquesta església des de 1940.

Hi van assistir una trentena de persones. La ponència s'emmarca dins de la iniciativa de Catalunya Sacra «Obra Mestra» (www.cataloniasacra.cat), la qual un cop l'any aprofundeix en una obra d'art del nostre Bisbat. La doctoranda Cristina Mongay va ser l'encarregada d'impartir la conferència, que va ser un repàs al conjunt de l'obra escultòrica de Llimona, centrant-se d'una manera especial en la citada talla del Crucifix, conservada en aquesta església.

La talla del Sant Crist és poc coneguda, segurament pel fet d'estar en una església tan valorada per la seva arquitectura i els seus retaules gòtics de pedra policromada. La ta-

lla, de mida natural, ens mostra la figura del Crist ja difunt, i transmet un dolor contingut, una desesperança serena.

Catalunya Sacra és una iniciativa dels bisbats amb seu a Catalunya. El seu propòsit és donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església catòlica, i ajudar a la seva visita.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Avui reflexionarem sobre un tema molt important: les promeses que fem als infants.

Parlo de les promeses més importants, decisives per a les seves expectatives davant les dificultats de la vida, per a la seva confiança en els éssers humans, per a la seva capacitat de concebre el nom de Déu com una benedicció. Són promeses que nosaltres els fem.

A vegades em pregunto si som prou seriosos amb el futur dels nens i amb el futur dels joves! Una pregunta que ens hauríem de fer més sovint és aquesta: ¿som fidels a les promeses que fem als nens, fent-los venir al nostre món? Nosaltres els

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA Promeses als nens

fem venir al món i això és una promesa, què els prometem?

Benvinguda i cura, proximitat i atenció, confiança i esperança, són algunes de les promeses de base, que es poden resumir en una de sola: amor.

L'amor és la promesa que l'home i la dona fan a cada fill, des que és concebut en el pensament. Els nens vénen al món i esperen tenir la confirmació d'aquesta promesa: l'espe-

ren d'una manera total, confiada, indefensa.

Déu vetlla sobre aquesta promesa, des del primer instant. Recordeu què diu Jesús? Els Àngels dels infants reflecteixen la mirada de Déu, i Déu no perd mai de vista els infants (cf. Mt 18,10). Ai d'aquells que traïxen la seva confiança, ai!

I voldria afegir una altra cosa. La seva confiança espontània en Déu mai no ha de ser malmesa, sobretot

quan això passa per raó d'una certa presumpció (més o menys inconscient) de substituir-lo a ell. La tendra i misteriosa relació de Déu amb l'ànima dels nens no hauria de ser mai violada. És una relació real, que Déu la vol i la guarda.

Un segon miracle, una segona promesa: nosaltres —pare i mare— ens lliurem a tu, per donar-te tu a tu mateix! I això és amor, que porta una espurna de l'amor de Déu! Però vosaltres, pares i mares, teniu aquesta espurna de Déu que doneu als nens, vosaltres sou instrument de l'amor de Déu, i això és bonic, bonic, bonic!

(Dimecres, 14 d'octubre de 2015.)

Arrels-Sant Ignasi, Fundació Jericó i Càritas Diocesana es troben

Aquestes tres entitats, que formen part de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'acció Socio-caritativa de la Diòcesi de Lleida, es van reunir el passat dia 24 amb el bisbe Salvador.

L'objectiu de la reunió era establir el camí concret per augmentar la cooperació mútua entre les tres entitats, de cara a millorar la seva atenció vers les persones que es troben en situació de sense llar. Van prendre l'acord de posar en marxa, de manera immediata, una comissió tècnica a tres bandes (Arrels-Sant Ignasi, Fundació Jericó i Càritas Diocesana), amb l'objectiu de compartir els perfils de les persones que estan atenent, per estudiar els millors itineraris d'acom-

panyament per a la seva recuperació. El bisbe Salvador va agrair el clima de col·laboració i va animar a se-

guir endavant en el servei, com a Església, a les persones més necessitades.

10 anys de la nova església

En un temple ple de gom a gom, com en els grans esdeveniments, la Parròquia Sant Antoni M. Claret de Lleida va celebrar, el diumenge 28 de febrer, els 10 anys de la inauguració de la nova església. Ho va fer en el marc de l'Eucaristia dominical de les dotze del migdia, presidida pel P. Benjitu i concelebrada pel P. Nemesi.

Hi van participar tots els grups de pastoral, a més dels infants de Primera Comunió i les seves famílies.

Com a introducció, la catequista Isabel Hornos, en un diàleg amb els infants, va recordar a l'assemblea la

diferència entre església amb minúscula i Església amb majúscula. Durant l'homília, el P. Benjitu va animar els diferents grups a identificar-se, així com a tota l'assemblea congregada, per remarcar que la vitalitat d'una parròquia no la dona l'edifici sinó les persones que la formen. Tanmateix, això no fou obstacle per recordar la necessitat de la col·laboració econòmica, necessària per poder fer front a les despeses ordinàries i al deute pendent de les obres.

Després de la comunió es va projectar un powerpoint, que recordava el dia de la inauguració de l'església, que tingué lloc el 26 de febrer de 2006, així com els 30 anys que va estar situada al carrer Mossèn Pelegrí. Amb una felicitació mútua pel camí recorregut i amb el desig ferm de continuar avançant en el seguiment de Jesús, escampant el seu missatge d'amor, es va acabar la celebració.

Conxita López Torres

AGENDA

- ▀ **Diumenge, 27 de març.** Diumenge de Pasqua:
  - 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
- ▀ **Dimecres, 30 de març:**
  - 19 h, Curs Fe i Justícia. Visió bíblicoprofètica. Mn. Daniel Turmo. IREL.
  - 19.30 h, Presentació de la Fundació de les Llars del Seminari. Auditori Enric Granados.
- ▀ **Diumenge, 3 d'abril.** Festa de la Divina Misericòrdia. Catedral:
  - 10.30 h, Eucaristia a TV2, presidida pel Sr. Bisbe.
  - 18.15 h, Confessions i exposició del Santíssim.
  - 18.30 h, Sant Rosari. Coroneta. Acte de Consagració.
  - 19.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina;

sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

Abril

1. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; beat Nuño Álvares Pe-

reira, religiós carmelità; sant Hug, bisbe.

2. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. St. Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guírtart.

3. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setmana) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Nicetas, abat.

REFLEXIONS

Sensibilitat evangèlica i sensibilitat eclesial

No és el mateix tenir sensibilitat evangèlica i tenir sensibilitat eclesial. Sensibilitat evangèlica significa esperit d'acolliment, de servei, de perdó; vol dir estar disposat a ajudar a qui ho necessita, a reconèixer els propis errors, a posar pau en els conflictes, a subratllar que Déu ens estima a tots. Sensibilitat eclesial vol dir sentir-se membre de l'Església i de la pròpia comunitat cristiana, estar disposat a col·laborar en les activitats parroquials, alegrar-se dels aspectes positius de l'Església i dels cristians i patir per les seves negativitats, reaccionar davant dels comentaris pejoratius sobre el Papa o els Bisbes.

No cal dir que l'ideal és que tots tinguem ben afinades totes dues sensibilitats, de manera que els membres de les nostres parròquies o grups eclesials sentim l'Església com a mare i tinguem l'Evangelí com a criteri de la nostra vida. Però és veritat que les persones o els grups poden tenir nivells diferents en cada una d'aquestes sensibilitats.

En principi, tot en l'Església està en funció de l'Evangelí. La comunitat cristiana està constituïda per persones que creuen en Jesucrist i volen viure segons la seva Paraula; i té la missió de promoure l'Esperit evangèlic d'amor, de perdó i de pau. De fet, però, ens podem trobar de tot. En les comunitats hi ha persones molt entregades: preveres, religiosos, catequistes, consells, grups... Són el «nucli dur» de les comunitats, amb forta sensibilitat eclesial. Doncs bé, en aquest «nucli dur» es pot trobar tota mena de sensibilitats evangèliques, també entre el clergat. Persones que tenen responsabilitats eclesials poden fer comentaris o prendre decisions evangèlicament negatives.

Aquest és un dels sofriments de l'Església, és a dir de tots nosaltres. Una de les primeres missions eclesials és que les persones i els estaments més significatius siguin veritables testimonis de l'esperit evangèlic.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

Diurne de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? Ha ressuscitat!

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diurne Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.»

Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Te damos gracias, Señor, porque eres bueno, / porque tu misericordia es eterna. / Diga la casa de Israel: / Su misericordia es eterna. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es nuestro orgullo. / No moriré, continuaré viviendo / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los constructores, / es ahora la piedra angular. / Esto es obra de la mano del Señor, / es un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.»

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Dijous Sant celebràvem els tres regals definitius del Senyor: el manament nou de l'amor; la institució de l'Eucaristia i la del sacerdoci.

Divendres Sant adoràvem la Creu salvadora on Jesús ens mostrà el seu amor fins l'extrem perquè ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus estimats.

A la Vetlla Pasqual agraïem les meravelles de la Història Salvadora: la Creació; la fe d'Abraham; el pas del Mar Roig; la promesa divina de no haver de témer per res; la garantia de la paraula de Déu que no queda infecunda; el goig de saber com hem d'agradar Déu; la promesa d'un cor nou; la crida a una vida nova com a batejats.

Avui dins nostre ressona la gran interpel·lació: «Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat.»

Amb un avís: Recordeu com us parlava quan era a Galilea, el lloc de l'ensenyament de Jesús.

Per trobar-se amb el Ressuscitat cal seguir l'itinerari de Galilea: és a dir, viure segons l'estil de vida predicat per Jesús a Galilea.

Déu el ressuscità al tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el Poble sinó als testimonis que havia escollit. No hauria estat millor que la multitud que l'havien vist morir el veiessin ara ressuscitat amb tot el seu dinamisme diví?

La fe en Crist ressuscitat no és qüestió de notícia puntual de la qual hom pot assabentar-se'n com qui escolta les notícies de la tele. Creure en Crist ressuscitat és experiència de gràcia que cal rebre i viure. Només qui té l'experiència de trobar-se personalment amb el Ressuscitat pot ser-ne testimoni gràcies a un estil de vida que dóna credibilitat personal al testimoniatge.

Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt: identificats amb el veritable home nou que és Crist, viviu amb actituds que escauen a escollits de Déu, sants i estimats (Col 3,12).